

tillige ved disse Leiligheder mindet om, at den Revision, som nu finder Sted af Rigsdagens Regnskaber som Luksrevision betragtet utvivlsomt er fuldkommen fyldestgørende, men at den aldeles ikke er nogen kritisk Revision og derfor ikke paa nogen Maade kan stilles ved Siden af Statsrevisionen. Jeg kan altsaa for mit personlige Vedkommende nok sympathisere med det ærede Medlems Tanke, og jeg formoder, at hans Henstilling vil blive taget under Overveielse i Udvalget; men jeg maa dog bemærke, dels at i forskjellige af disse Sager vil Formandens Myndighed finde sin naturlige Begrænsning derved, at han kun kan handle i Overensstemmelse med Formanden i det andet Thing, hvilket navnlig gjælder om Alt vedkommende Rigsdagstibenden, dels at den store Myndighed, som efter Thingets Praxis er til Stede hos Formanden, vistnok staa i Forbindelse med den Omstændighed, at han kun vælges paa 4 Uger. Jeg kommer herved til at berøre det Punkt, som det ærede Medlem omtalte, da han anden Gang havde Ordet, at der kun var sat en saa kort Frist for Formandens faaevlsom for de andre Embedsmænds Valg. Dette er netop et af de Punkter, der, som jeg tidligere bemærkede, af Udvalget har været taget under Overveielse, men hvorom det ikke har stillet noget Forslag, fordi man ikke kunde blive enig og ikke vilde stille Forslag om Andet end det, hvorom man var enig. Spørgsmaalet er meget indgaaende blevet drøftet i Udvalget, men man kunde ikke enes, og derfor lod man det ligge, hvorfor det heller ikke er sandsynligt, at Forslag i den Retning vil fremkomme til anden Behandling fra Udvalgets Side. Jeg turde maasse ogsaa i den Henseende bemærke, at medens jeg rigtignok synes, at Omvalgene for Sekretærenes Vedkommende volig kunde bortfalde, da disse Funktionærer jo kun ere simple Forretningsførere og ikke, saavidt jeg ser, have nogen politisk Karakter, saa turde det vel være noget anderledes med Hensyn til Formanden og Viceformændene, og navnlig synes det mig nok at kunne siges, forsaavidt der henvises til Landsathingets Forretningsorden, at i en politisk Forsamling, hvor de politiske Modsætninger staa saa skarpt imod hinanden som i dette Thing, turde der være mere Grund til en kortere Funktionstid for disse politiske Embedsmænd end i en Forsamling, der har en saa rolig og lidenskabsløs Karakter som det andet Thing. Ogsaa skal det erkjendes, at det navnlig for Formanden er en Støtte og Styrke, at hyppigere Valg finde Sted, idet han derved kan vente ved hvert Omvalg at faae et nyt Vidnesbyrd om Tilslutning fra Mjertallet. For saa vidt det ærede Medlem, idet han omtalte Tidens Nedaktion, særlig henviste til vort Forslag under Nr. 19, skal jeg blot bemærke, at det har været Meningen herved at stabsætte den nu bestaaende Praxis, hvorefter Sekretærene aldeles ikke have Noget

med Tidenden at gjøre, medens jeg derimod ikke for mit Vedkommende vil negte, at det nok kunde være ret hensigtsmæssigt, om et eller andet Udvalg, til Exempel Forretningsudvalget — thi et særligt Udvalg var der vel ikke Grund til at nedsette i faa Henseende — toges paa Raad ved forskjellige af de vigtigere Spørgsmaal angaaende Tidens Nedaktion. Hvad det ærede Medlem for Rjebenhavns 1ste Valgkreds (Kjimestad) bemærkede om vort Forslag under Nr. 2, at det nemlig formentligt skulde være urigtigt, at „Udsættelser“ kom med, forekommer mig at være begrundet og vil blive taget under Overveielse. Det Samme gjælder om det ærede Medlems Bemærkning om, at, naar Forslaget under Nr. 16 vedtages, maa der gjøres en lille Rettelser i § 34. Den Bestemmelse i Slutningen af Forslaget under Forslaget under Nr. 4, som det samme ærede Medlem omtalte, er kun et simpelt Optryk af, hvad der nu findes i Forretningsordenens § 4, og jeg skal for mit Vedkommende ikke benægte, at man lige saa godt kunde give en udtryffeligt Forskrift om Behandlingsmaaden af Udvalgets Indstilling, og at man navnlig kunde have Grund til kun at foreskrive een Behandling af saadanne Sager, da jeg maa erkjende, at en Afstemning over Dvergangen fra første til anden Behandling her er mindre korrekt. Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem knyttede til vort Forslag under Nr. 20, er jo noget omtvistet. Han paastod, at, naar Folkethinget var opløst, er Formanden lige saa lidt som nogen anden Medlem af Folkethinget, og kan altsaa ikke repræsentere dette. Det er jo noget omtvistet, idet der er dem, der paastaa, at de ere berettigede til at kalde sig Medlemmer af Folkethinget, selv om dette er opløst, og henvise til, at et opløst Folkething kan leve op igjen og under visse Omstændigheder blive nødt til at træde sammen. Jeg skal dog ikke komme videre ind derpaa, men kun oplyse, at man netop har valgt Udtrykket i Forslaget under Nr. 20, for at undgaa en Afgjørelse af eller Udtalelser om dette noget omtvistede Spørgsmaal. Hvis man havde sagt det saaledes, som den første Nedaktion lød paa, nemlig at „det Medlem, som sidst var valgt til Formand, skulde være bemyndiget til o. s. v.“, saa var man kommen ind paa hele det vanskelige Spørgsmaal; men i Stedet derfor har man sagt, at „den sidst valgte Formand skal være bemyndiget til o. s. v.“, og man har saaledes kun foreslaet, at der skal være En, som kan repræsentere Folkethinget, hvis det gjøres nødvendigt, ogsaa efter en Opløsning, men man har ikke villet sige, hvorvidt han kunde kaldes Medlem af Thinget eller ikke. Den Tanke om et Nedaktionsudvalg, som det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) udtalte, er tidligere oftere bleven fremsført her i Thinget; men jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at den aldrig har fundet nogen tynderlig Tilslutning, og jeg skal sige hvorfor. Det er fordi